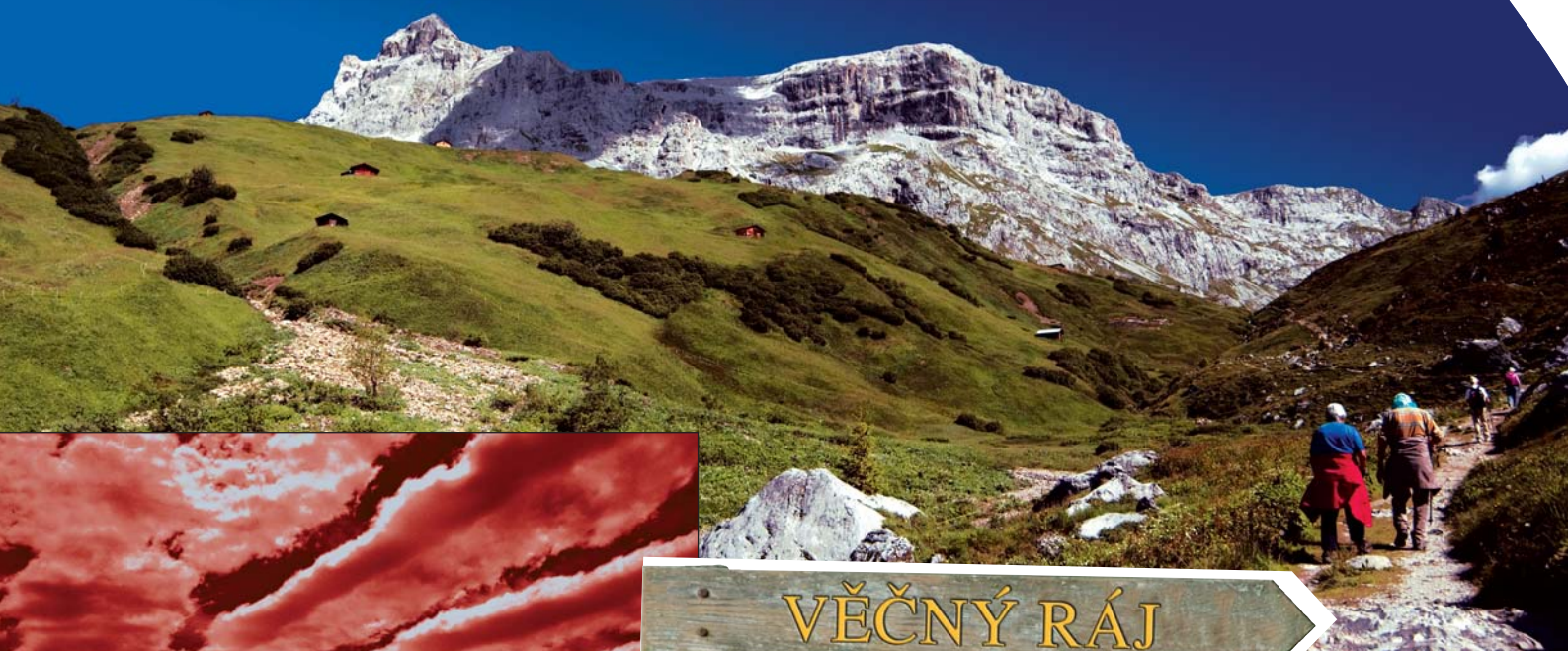

Z ráje do ráje

VĚČNÝ RÁJ

Cesta z ráje
předpověděná proroky

VĚČNÁ SMRT

Cestou z RÁJE do RÁJE

Cílem tohoto časopisu je dát čtenářům panoramatický pohled na Boží plán záchrany člověka, jehož rozsáhlost bere člověku dech. Chce ho zavést zpátky do míst, která musel kdyysi opustit. Ti, kteří pochopí zprávu o jedinečném Božím plánu záchrany člověka od hříchu a smrti, žasnou nad Boží láskou, která se zjevila v Ježíši Kristu.

1. Moj 2, 9: *»A vyvedl Hospodin Bůh ze země všeliký strom na pohledění libý, a ovoce k jídlu chutné; též strom života u prostřed ráje, i strom vědění dobrého a zlého.«*

1. Moj 3, 3: *»Ale o ovoci stromu, který je uprostřed ráje, řekl Bůh: Nebudete ho jísti, aniž se ho dotknete, abyste nezemřeli.«*

1. Moj 3, 6: *»Vidouce tedy žena, že dobrý jest strom k jídlu i příjemný očima, a k nabytí rozumnosti strom žádostivý, vzala z ovoce jeho a jedla, dala také muži svému s sebou, a on jedl.«*

1. Moj 3, 23: *»I vypustil jej Hospodin Bůh ze zahrady Eden, aby dělal zemi, z níž byl vzat.«*

1. Moj 3, 24: *»A tak vyhnal člověka...«*

Když Adam a Eva v ráji zhřešili, Bůh na to reagoval s láskou, kterou projevil tím, že jim udělal oděv a označil plán záchrany. Bůh dal z této tíživé situace východisko, za které však bylo nutné draze zaplatit. Adam a Eva museli opustit svůj domov v ráji. Nemohli už jít ze stromu života, aby jejich hříšný život netrval věčně. Za 930 let života, byl Adam svědkem téměř totálního úpadku lidského pokolení. Na sklonku svého života byl současníkem Enocha a Matuzaléma. Od nich se dozvěděl o Božím plánu zničit zemi potopou.

Věrnému Noemovi zjevil Bůh svůj plán o záchraně spravedlivých. Sto dvacet let života prožíval Noe v napětí při stavbě archy a očekávání potopy. Stálý příval kritiky, opovržení a výsměchu ho doháněl k zoufalství. Noe zachránil sebe i svoji rodinu, ale zkaženost po potopě znovu narůstala až Bůh musel rozehnat rebelující stavitele babylonské věže. Kvůli zaslíbení dané Abrahamovi však spravedlivě opět shromáždil jako jednu rodinu.

Povoláním Abrahama, narozením Izáka a životem Jáкова začíná dlouhá historie «lidu Božího». I když se tito tři muži dopustili ve svém životě vážných chyb, přesto se Bůh od té doby dává znát jako Bůh Abrahamův, Izákův a Jakobův.

Později povolává Bůh Mojžíše, aby vyvedl národ Izraelský ze zajetí v Egyptě. Mojžíš, který byl adoptován rodinou faraóna, se měl rozhodnout mezi bohatstvím a rozkošemi Egypta nebo připojením k utlačovanému Božímu lidu. Zvolil druhou možnost. S Boží pomocí vyvedl národ izraelský z egyptského zajetí a dovedl ho až ke hranicím Kanánu.

Bůh inspiroval Mojžíše k napsání prvních pěti knih Bible, v nichž zaznamenal dějiny spasení od stvoření až po exodus. Zaznamenal také Boží zákon napsaný Boží rukou.

Vláda krále Davida kolem roku 1000 před Kristem byla vrcholným bodem dějin tehdejšího Izraele. Bylo to úžasné kralování člověka podle Božích představ. Ale David lehkovážně ohrozil Boží záměry s Izraelem, do vlastní rodiny zasel nesoulad, který později přispěl k rozdělení království. Pozdější králové vedli Izrael k odloučení se od Boha. Pro rostoucí neposlušnost národa Izraelského Bůh dopustil, aby se celý národ dostal do babylonského zajetí. V tomto zajetí však povolal věřící mladíky, aby ho v této cizí zemi představili.

Daniela jako státníka a proroka pověřil Bůh, aby představil nástin historických událostí od své doby až do doby konce. Na prorockých časových údajích Daniela a těch, které uvádí apoštol Jan ve Zjevení Ježíše Krista, je nám ukázáno, ve kterém úseku světových dějin se nacházíme, a co nám přinese zbývající časové údobí.

Na otázky učedníků o době konce jim Ježíš v soukromém rozhovoru odhalil mnoho z konečných událostí. Popsal situaci ve světě i v církvi a uvedl mnohá »znamení konce«, která budou poukazovat na to, že se jeho příchod velmi přiblížil. Byl to Ježíš Kristus, který spojil dějiny v prorockém řetězci. Krok za krokem z minulosti do budoucí věčnosti nám ukazuje, kde se v průběhu věků právě dnes nacházíme, a co můžeme v budoucnosti očekávat. Všechno, co se podle proroctví mělo do našich dnů stát, se již stalo, a můžeme si být jisti, že se splní i to, co je předpověděno pro budoucnost.

Sledovali jsme v krátkosti životy některých hlavních postav v dějinách Božího spasení, které jsou zapsány v bibli a v historických knihách. Nyní se píše poslední kapitola dějin této země a my živí se na ní podílíme! ■

Jaroslav Juřica

IMPRESSUM

Nezávislý časopis »Z ráje do ráje« sleduje čisté misijní účel. Četnost vydání je závislá na finančních prostředcích. Předpoklad je 4 až 6 vydání za rok. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. První dvě čísla jsou pro čtenáře zdarma. Je-li to možné, prosíme o uhrazení poštovného. Další čísla budou prodávána za 30,00 Kč (plus poštovné), což představuje polovinu skutečných nákladů na zhotovení časopisu. Rádi bychom zaslali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Budete-li mít zájem o tento misijní časopis, zašlete své objednávky na adresu redakce.

Redakce: Jaroslav Juřica
Ivana Trunečková

Adresa redakce:
Vydavatelství Ráj
Lubenská 630
739 11 Frýdlant n./Ostr.
IČ: 732 32 785
E-mail: jaromar66@t-online.de
Bankovní spojení:
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN: CZ6601000000865795310207
BIC: KOMBCZPP

Layout: video-musik.de

Tisk: Duotisk
Teškovice 61
747 57 Velká Polom

obsah

4	Návrat do ráje Jaroslav Juřica	téma
6	Utřpení - proč ... ? Peter Hahne	Ježíš hojí !
8	Extrémy počasí jako znamení doby Kai Mester	Ježíš přichází !
10	Dva způsoby čtení bible pravdivý příběh pro děti i dospělé	Character Classic
12	Magie - prapůvodní vzpoura proti Bohu Manfred Heide	Ježíš osvobozuje !
16	Nabídka knih	
17	Bible, neobyčejná kniha průvodce výstavou	základní informace
20	Malé hříchy Ellen White	inspirace
22	Výzva všem redakce	rozhodni se !
24	Naším čtenářům redakce	

I učinil Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chřipě jeho dchnutí života, i byl člověk v duši živou. Štípil pak byl Hospodin Bůh ráj v Eden na východ, a postavil tam člověka, jehož byl učinil.

Bible Kralická, 1. Mojžíšova, 2. kapitola, verš 7. a 8.

Návrat do RÁJE

DÍL 1.

JAROSLAV JUŘICA

Je vůbec možné, aby se lidé vrátili zpět do ráje, na místo, které museli kdysi opustit? Mohli by se vrátit tam, kde vládl mír a pokoj, kde nebyly bolesti a nemoci? Jednoduše řečeno do míst, kde byl ráj na zemi, a kde se člověk mohl stýkat s Bohem?

Proč museli Adam s Evou opustit toto nádherné prostředí? Protože podlehl satanově lži. Jak se dostal satan do prostředí, kde nebyl hřích a kde panoval soulad mezi lidmi a Bohem?

K plnému pochopení Božího plánu záchrany člověka a jeho navrácení zpět do ráje, je třeba správně pochopit původ hříchu a jeho následky.

Kde vznikl hřích? V bibli v knize Zjevení 12. kapitole je napsáno, že hřích vznikl v nebi. Nejvyšší anděl začal mít výhrady vůči Bohu. Vznikl spor mezi Stvořitelem a stvořením. O co se jednalo v tomto sporu? Lucifer měl s Bohem dva problémy:

- 1/ s Božím charakterem a jeho podstatou
- 2/ s Božím zákonem a způsobem jeho vlády
 - Bůh je nedokonalý, nespravedlivý, touží vládnout, je tyranem
 - Jeho zákon je nedokonalý, nepotřebný a neudržitelný

Boží charakter je v úzkém vztahu k Božím zákonu. Charakter panovníka se pozná podle zákona, který vydal pro své poddané (podřízené).

Lucifer chtěl být rovný Bohu. Obvinění satana najdeme v bibli, v knize Izaiáš ve 14. kapitole.

Jaký důvod, nebo jaké důvody vedou stvoření k touze rovnat se svému Stvořiteli, zaujmout jeho místo, ba dokonce být ještě větší než je on sám? To je možné, jen když se s ním neshodnou, když s ním nejsou spokojeni! Když si myslí, že všechno vědí a dělají lépe než dělá Stvořitel. Je to velká pýcha.

Ve sporu mezi Bohem a satanem jde jen o jedinou otázku: Kdo má pravdu? Pád do hříchu je vlastně právní spor. Je zapotřebí si ujasnit, kdo říká pravdu a kdo lže. Apoštol Pavel píše v Novém zákoně, že satan je lhář a otec lži. (Jan 8, 44). V biblickém plánu vykoupení a v Božím ospravedlnění jde o podání důkazů, že toto tvrzení je pravdivé.

Foto: COREL

*Nejde jen o to, že mě Ježíš
ospravedlní od mých hříchů, ale
že já také řeknu, že Bůh má
pravdu!*

Foto: video-musik.de

VĚČNÝ RÁJ

Původně lhal satan jen ve dvou oblastech, a to v oblasti Božího charakteru a Božího zákona. Zůstalo to tak stále? Jak v nebi, tak i na zemi se přidávalo stále více a více lží!

SMRT

Jak je tomu v dnešní době? Existují snad statisíce lží. Jde o snahu změnit význam každého slova pocházejícího od Boha. Boj o pravdu mezi Bohem a satanem je stále komplikovanější a komplikovanější. Jaký to má důvod? Již řecká a židovská filozofie se pokoušela změnit, překroutit a zkomplikovat jednoduché evangelium. Falešná učení a pochybnosti vyžadují stále další a další vysvětlování, aby se ukázalo, kde se stal omyl. V průběhu dějin vznikalo mnoho falešných učeních o plánu záchraně člověka. Teologie je stále složitější a nepřehlednější! Nejedná se jen o křesťanská náboženství, ale o všechna světová náboženství a filozofie. Je stále těžší rozeznat obilí od koukolu. Je zpochybňováno a napadáno každé slovo z bible, každé biblické učení a každý biblický děj. Uvedme si jen ně-

kolik problémů: máme věřit ve stvoření nebo evoluci, je bible Boží slovo nebo lidské, je sedmým dnem sobota nebo neděle, atd.?

Těmito otázkami se věřící v době před naším letopočtem nemuseli zabývat. O co více satan mění, zpochybňuje a překrucuje, o to více musí Bůh vysvětlovat a objasňovat. Jinak řečeno, musí se ospravedlňovat.

Žádné téma není pro satana nevýznamné! Je mu jedno o jakou pravdu jde. Použije každý prostředek k překroucení nebo zatemnění pravdy a to ve všech směrech. Satan tvrdí vždy opak toho, co Bůh řekl. Například:

Bůh řekl:

bible je Boží slovo
stvoření
sobota
smrtnost
mrtví nežijí
druhý příchod Ježíše bude viditelný

satan řekl:

bible je lidské slovo
evoluce
neděle
nesmrtnost
mrtví žijí
...bude neviditelný

Ve všech těchto otázkách jde o to, kdo má pravdu.

Při ospravedlňování se jedná také o to, komu dám za pravdu, komu přisoudím pravdu. Nejde jen o to, že mě Ježíš ospravedlní od mých hříchů, ale že já také řeknu, že Bůh má pravdu! Když mu dám za pravdu nejen slovy, ale také svým chováním a svým životem, když uznám jeho přikázání a požadavky! ■

Volně zpracoval Jaroslav Juřica podle knihy: *Pád do hřichu, vykoupení a soud.* Armin Krakolinig

Další část se bude zabývat taktikou a prostředky prvního pokušení.

Utrpení bez útěchy?

Proč je utrpení? Tato prastará otázka je stále aktuální. Katastrofy a války, zármutek a slzy, starosti a bolesti, nouze a bída, zoufalství a zklamání. Otázka po příčině utrpení se ozývá znovu a znovu. S utrpením se setkává každý. Utrpení a bolest patří k základním životním zkušenostem.

Otázka »kde je Bůh« při všem tom lidském utrpení volá do nebe. Toto téma zneklidňuje všechny – ateisty i křesťany. Všude slyšíme: »Jak jen to může Bůh dopustit?« »Kde je Bůh při všem tom trápení?« »To má být Bůh lásky?« ... To nás zneklidňuje. Dotýká se to našeho životního centra.

Tady nejsou na místě snadné patentované odpovědi. Unáhlené rady problému nepomohou. Ani na zbožnou odpověď se člověk nezmůže, když ho samotného postihne utrpení.

Cožpak je naše otázka neřešitelná? Neexistuje žádná odpověď? Vždyť to by také znamenalo, že neexistuje žádná útěcha. Jsme se svým utrpením opravdu sami? Každý uvažující člověk se táže: K čemu je vlastně utrpení? Jaký má smysl? Má vůbec nějaký smysl?

Je mým přáním, aby se křesťanům dostalo povzbuzení. A aby lidé, kteří nemají spojení s Ježíšem Kristem byli připraveni nalézt v něm Utěšitele.

Peter Hahne

Noční výkřik

1 3.únor 1947. Rozhlas Severozápadního Německa vysílá rozhlasovou hru »Venku přede dveřmi« od Wolfganga Borcherta, která se už tehdy stala legendární. Toto dílo je později uváděno na každé známé scéně. Onoho únorového večera poslouchají tuto rozhlasovou hru milióny posluchačů a všichni jsou hluboce zasaženi.

Wolfgang Borchert, jemuž tehdy bylo 26 let, se vrátil z války domů s těžkou plicní chorobou. Jeho dílo je plné úzkosti a varování, aby se již nic takového neopakovalo: pekelné hrůzy války. Prožívá tuto válku ještě jednou. Obrací se k Bohu s žravou obžalobou. V postavě vojína Beckmanna oslovuje Borchert »milého Boha«: »Hledali jsme tě, Bože, v každé rozvalině, v každé jámě po granátech, každou noc. Volali jsme tě, Bože; křičeli jsme po tobě, plakali jsme, proklínali. Kde jsi byl, milý Bože?« On tu nebyl, myslí si Borchert. Byl tu jen strach, hrůza a děs.

Onen »milý Bůh« je jen klam, fata morgana, iluze. Borchert píše dále: »My už tě doopravdy neznáme. Jsi pohádkovou knihou, milý Bože. Dnes potřebujeme jiného. Víš, Boha pro náš strach, pro naši bídu, docela nového Boha.« Nasládlá víra v milého Boha naprosto zklamala. Taková víra musela být ořesena ohněm válek a katastrof.

Borchert nechává vojína Beckmanna křičet: »Kde jsi vlastně byl, když rachotily bomby? Byl jsi »milý«, když z mého výzvědného oddílu chybělo jedenáct mužů? Jedenáct mužů chybělo, milý Bože!

A ty jsi tu nebyl, milý Bože! Těch jedenáct mužů zajisté hlasitě křičelo v onom osamělém lese, ale tys tu nebyl. Zkrátka – ne tady, milý Bože. Byl jsi »milý« ve Stalingradu, milý Bože? Byl jsi milý? Jak? Kdy jsi byl vlastně milý, Bože, kdy? Kdypak ses o nás skutečně staral?«

Tento výkřik se nesl nocí. A Wolfgang Borchert tehdy volal ne jenom za sebe. Volal a žaloval za milióny lidí, kteří Bohu vyčítali Stalingrad, Osvětim a Dachau. Volal za milióny lidí, kteří dnes žalují: »Vietnam a Biafra, války a živelné pohromy, nouze a bída – Bože, kdepak jsi? Ve stalingradských děrách, ve vietnamských ulicích, v afgánských horách, v kalkutských chatrčích, v sovětských pracovních táborech...kde je ten Bůh?

Můj Bože, proč?

Jednomu faráři zemřela manželka. Ve svém deníku, jenž byl mezitím zveřejněn, píše: »Moje milovaná žena leží přede mnou v rakvi. Její život trval jen 28 let. Ne, teď nekanou slzy. Usmívám se na ni s určitou rozpačitostí, jako bych ji chtěl říci: Byla jsi milou ženou, žádnou lepší bych si nemohl přát. Vedle mne stojí naše pětiletá Manuela. Nezažila svou maminku nikdy zdravou. Matyáš, náš osmiletý chlapec, chytá v této chvíli loučení babičku za ruku.

Potom stojíme nad otevřeným hrobem. Farář říká tato slova: »Protože se všemohoucímu Bohu zalíbilo odvolat naši sestru z tohoto světa, ukládáme její tělo do Boží půdy, aby se stalo zase zemí, odkud bylo

vzato.« Často jsem tato slova sám pronášel. Dnes platí mé milé ženě. A já stojím se svými 32 lety jako vdovec nad otevřeným hrobem. Jsem tady opět sám. A jak to má jít dál? Jak může Bůh jen něco takového od nás žádat? Proč nás tak brzy od sebe odtrhl? Proč?

A mnozí by teď mohli vyprávět své osobní příběhy. Každý něco zakusil. Buď jako jeden mezi truchlícími, anebo nesl svou vlastní bolest. Když mu byl například odňat jeho životní partner. Když někdo zazvoní u dveří anebo hlásí telefonicky: »Pojďte rychle do nemocnice, váš syn utrpěl těžký úraz.« Na pracovišti chybí náhle kolega, který ještě včera vyprávěl tak radostně o své mladé rodině. Nebo když někdo náhle vážně onemocní...

Snažíme se utrpení neustále vyhýbat, zajistit se před bolestí. Ale ve skutečnosti víme zcela dobře, jak bezmocné a nesmyslné jsou takové pokusy. Bombastické špičkové objevy vědy a techniky neodstranily z tohoto světa jediný gram utrpení. Bezmocně stojíme před nevyhléditelnými chorobami a před nepředvídanými katastrofami.

A tak opravdu není staromódní, přemrštěné nebo zbožně přepjaté, když naší otcové mluví ve starých duchovních písních o »slzavém údolí«. Vždyť to souhlasí: Pro mnohé je život a svět jen údolím nářku. Nárek na celé zemi nechce zmlknout. Hořekování neustává. Vzdechání a sténání nemájí konce. Země je plná nářku trpících. Pro mnohé je tento svět opravdovým domem smutku, život slzavým údolím, každý den novým utrpením.

Mýlil se Schiller?

Otázka zní: »Buď zdolám utrpení, nebo utrpení zdola mne?« Teolog Erich Schick popisuje »dvojitý tvář« utrpení jako »obrovské pokušení«: »Má moc dát světlo i tmu, má možnost posílit i oslabit; je to jakási tvůrčí schopnost uvolňovat neznámé síly, ale i ničivé násilí, které svazuje životní síly.«

»To má být Bůh lásky?«, říkají mnozí posměšně, jízlivě a Bohu se vysmívají. »Mluvíte o Bohu a ten to všechno dopouští?« »Pročpak Bůh ke všemu mlčí? Kdyby nám dal aspoň nějaké vysvětlení...« Známe přece tyto hlodavé otázky, které ovládají i naše vlastní myšlení.

Friedrich Schiller psal ve své »Ódě na radost«, kterou později zhudebnil Beethoven: »Bratři, tam nad hvězdami musí bydlet Otec.« Ale dnešní člověk by nejraději křičel: »Bratři, tam nad hvězdami nemůže bydlet žádný dobrý Otec!«

Filozoficky se často argumentuje takto: Jestliže je Bůh dobrý, pak ale není všemohoucí. Vždyť proti utrpení nedělá zřejmě nic. A když je všemohoucí, pak nemůže být dobrý. A protože utrpení na světě je, buď tedy Bůh není dobrý, nebo není všemohoucí. Nebo je mrtev. ■

Úkázka z knihy: *Utrpení – proč je Bůh dopouští?*

Nakladatelství Kompas

Příště: Je Bůh mrtev?

Rozdíl mezi jedovatými látkami a duchovními jedy je ten, že ty první mají odpočtu, kdežto ty druhé v podobě časopisů, špatných knih a filmů jsou lákavé a to tím lákavější, čím je zkaženější náš vkus.

Extremy počasí jako znamení doby

KAI MESTER

Meteorologická světová organizace (WMO) zveřejnila v červenci roku 2003 studii, podle níž výkyvy počasí překonaly veškeré rekordy. Vzpomeňme si jen na množství vichřic, na sucha a záplavy. Samotné Švýcarsko zažilo nejteplejší červen za 250 roků. Podle WMO podléhá počasí stále větším výkyvům.

Když Ježíš mluvil o době konce (Matouš 24. kapitola, Marek 13. kapitola, Lukáš 21. kapitola) tak připomíná války, epidemie, zemětřesení, hlad a jiné katastrofy. Nazývá je začátkem bolesti. Slovo »bolest« znamená v řečtině na prvním místě porodní bolesti. Každá žena, která již přivedla na svět dítě ví, že bolesti přicházejí v pravidelných intervalech, přičemž odstupy jsou stále kratší a bolest intenzivnější.

Jestliže tuto symboliku přeneseme na katastrofy, pak to znamená, že výkyvy počasí, války, zemětřesení atd. budou stále častější a silnější, čím více se blížíme ke druhému příchodu Krista. Tak jako těhotná žena nezná přesný termín příchodu dítěte na svět, tak ani my neznáme přesný čas Kristova příchodu. Podle síly a četnosti bolesti poznáme, že se »porod« blíží. Jednou ale bude jasné, že už to nemůže dlouho trvat! Pozorujme všechna znamení, a pak poznáme tak, jako porodní sestra pozná, kdy nastane porod. K těmto znamením patří nejen vnitřní a zahraniční politický vývoj v USA a ve Vatikánu, (Daniel 11, Zjevení 13 a 17) ale i vývoj celosvětového hlásání evangelia (Mat 21, 14), náboženská svoboda (Mat 24, 9), hnutí New-Age (Mat 24,11) a morální stav společnosti (Mat 24, 12).

Když se lidem vysvětlí souvislost mezi informacemi, které předkládá bible a současným celosvětovým vývojem, mnozí pochopí, že tisíc let stará kniha velice přesně předpověděla naši dobu.

Biblický duch

Moderní světová média zjistila, že stále více lidí pozoruje tento barometr poslední doby. Když se lidem vysvětlí souvislost mezi informacemi, které předkládá bible a současným celosvětovým vývojem, mnozí pochopí, že tisíc let stará kniha velice přesně předpověděla naši dobu. Dále poznají, že tato kniha neslouží jen k diagnostice dnešní doby, ale i k nejlepší Boží terapii, která může mít vliv na jejich zdraví. Budou uplatňovat Boží léčebné metody pro tělo, duši i ducha.

Matouš 24, verš:

6 Budete slyšeti zajisté boje a pověsti bojů. Hleďtež, abyste se nekormoutili; nebo musí to všecko býti; ale ne ihned bude konec.

7 Nebo povstane národ proti národu a království proti království, a budou morové a hladové a zemětřesení po místech.

8 Ale tyto všechny věci jsou počátkové bolesti.

9 A tehdy vy budete souženi, a budou vás mordovati, a budete v nenávisti u všech národů pro jméno mé.

10 A tehdyť se zhorší mnozí a vespolek se budou zrazovati a nenáviděti.

11 A mnozí falešní proroci poustanou, a svedou mnohé.

12 A že rozmnožena bude nepravost, ustydneť láska mnohých.

13 Ale kdož by setrval až do konce, tenť spasen bude.

14 A budeť kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všem národům, a tehdážť přijde skonání. ■

Anglický státník, Cromwell (1599-1658) navštívil kostel, ve kterém uviděl řadu stříbrných sošek.

»Koho znázorňují tyto sošky?« zeptal se faráře.

»Je to dvanáct apoštolů,« odpověděl farář.

»Opravdu, dvanáct apoštolů? Tak dobře! Ihned je vezměte a dejte z nich razit peníze, aby i oni tak jako jejich mistr přišli mezi lidi a dobře činili.«

Co je dnes stříbra, zlata a peněz v nádherných chrámech, kláštorech a palácích.

Co je bídy a nouze mezi lidmi. Dá se jim nějak pomoci?

Ano!

Foto: Friedebert Rosenthal

Jak se má číst bible

- Nečti Boží slovo, aby ses stal učenějším, nýbrž lepším.
- Jestliže nemůžeš pochopit význam verše, nezůstavej u něho stát, jdi dál, později najdeš vysvětlení.
- ☩, co je pro každého důležité, je napsáno tak jednoduše, že se smysl snadno pochopí.

Dva způsoby čtení bible

PRAVDIVÝ PŘÍBĚH PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

J.E. WHITE

»Mám přečíst ještě jednu kapitolu, milá Lilian?« zeptala se Katja své sestřenice. Lilian k nim nedávno přivezli na opatrování, protože byla nemocná.

»Ne, teď ne, děkuji. Jsem unavená,« zněla odpověď.

Katja zklamaně zavřela bibli. Věděla, že Lilian pomalu umírá na nevléčitelnou chorobu. Myslela si, že pro umírajícího nemůže být nic lepšího, než mu číst z bible. Lilian byla slabá, nedokázala sama číst, ale mohla alespoň naslouchat.

Katje jakoby něco chybělo, pokud si každý den nepřečetla jednu nebo dvě kapitoly z bible a verše z knihy Žalmů. Bibli již přečetla několikrát. Teď tu leží Lilian, která má před sebou již jen krátký úsek života na této zemi a cítí se po jedné krátké kapitole unavená!

»Něco není v pořádku,« pomyslela si Katja, která ve svém životě ani jeden den neležela nemocná v posteli. Není to smutné, když umírající nedokáže ocenit Boží slovo?

»Lilian,« pokusila se jí říci přátelským a milým tónem: »Myslím si, že teď když jsi tak nemocná, najdeš nejlepší útěchu ve verších bible.«

Oči zavřené únavou se pomalu otevřely. Něžným a přitom vážným pohledem spočinuly na sestřenici.

»Ano, máš pravdu, ony mě nesou. Přemýšlela jsem celé dopoledne nad jedním veršem.«

»Který je to verš?« zeptala se Katja.

»*Sama ho uvidím,*« začala Lilian pomalu, ale Katja jí vpadla do řeči.

»Znám přesně tento verš, je napsán u Joba 19, 25: *»Ačkoli já vím, že vykupitel můj živ jest, a že v den nejposlednější nad prachem se postaví. 27: Kteréhož já uzřím osobně, a oči mé spatří jej, a ne jiný, jakkoli zhynula ledví má u vnitřnosti mé.«*

»Jak rozumíš slovům, *nikdo jiný?*« zeptala se Lilian.

»O tom jsem skutečně nepřemýšlela,« odpověděla Katja.

»Našla jsi něco zvlášť důležitého v tomto verši?«

»Zpočátku se mi zdál těžký,« odpověděla, »ale pak jsem našla v jiném překladu Bible malou poznámku.«

»Nikdy se nedívám na poznámky,« řekla Katja, »ačkoliv mám velkou bibli, kde poznámky vytištěny jsou.«

»Mně velmi pomáhají při srovnávání veršů,« řekla Lilian.

Katja několik vteřin mlčela. Každý den si poctivě přečetla své kapitoly v bibli, ale nenapadlo ji, aby si něco podtrhla, naučila se nazpaměť nebo se nad něčím hlouběji zamyslela. Trochu zahanbeně se zeptala sestřenice: »Našla jsi v poznámkách ještě další význam výrazu *nikdo jiný?*«

»*Nikdo cizí,*« odpověděla Lilian.

Pak sepjala ruce a zopakovala celý úsek s tváří zářící tichým štěstím: »*Já sama ho uvidím, moje oči spatří jej a nikdo cizí.*«

»Ach, Katjo,« pokračovala umí-

rající dívka, přičemž jí tekly slzy z očí, »kdybys jen věděla kolik útěchy jsem našla v tomto verši dnes dopoledne, kdy jsem měla velké bolesti! Putuji údolím smrti (Žalm 23) a brzy překročím tmavou řeku. Víím, že: On je při mně a nikdo cizí. On je ten dobrý pastýř a já znám jeho hlas. Cizímu nebudu naslouchat. Když se pak jednoho šťastného rána probudím ze spánku,« pokračovala Lilian, »bude to Pán Ježíš, kterého uvidím, můj Spasitel, můj jediný věrný přítel a nikdo cizí. Konečně uvidím toho, koho jsem milovala, i když jsem ho neviděla.«

Lilian znovu zavřela oči a po tvářích ji tekly velké slzy. Příliš dlouho mluvila, síly ji opouštěly, ale její slova nebyla zbytečná.

»Lilian měla více útěchy a užitku z jednoho verše, ze tří slov z bible, než já z celé knihy,« uvažovala Katja. »Já jsem Slovo Boží jen četla, ona ho prozkoumávala. Byla jsem lehkomyslná a plavala jsem bezstarostně na mělčině kolem míst, kde ležely perly. Lilian se ponořila do hloubky a našla ukrytý poklad.« ■

Článek z knihy J. E. White: *Královská dcera*

Tisk: Duotisk, Těškovice 61, 74757 Velká Polom

MAGIE

PRAPŮVODNÍ VZPOŮRA PROTI BOHU

MANFRED HEIDE

Foto: video-musik.de

Je nápadné, že v dnešní době se tolik lidí cítí být přitahováno k okultním věcem. Jsme vystaveni záplavě časových jevů, které často – i křesťané – jen obtížně prohlédnou. Neboť ne vše, co vypadá křesťansky, má svůj původ v Bohu. Ne nadarmo jsme vybízeni: *»Nejmilejší, každému duchu věřte, ale zkoušejte duchů, jsou-li z Boha; neboť mnozí falešní proroci vyšli na svět.«* 1. Jan 4,1.

Satan vždy mistrně zvládal to, jak oklamat člověka. Okultní jevy často nesou takové odění, že jsou podobné pravdě a je možno je s pravdou i zaměnit. Ježíš vyslovil u Mat. 24, verši 11. a 24. vážné napomenutí, abychom byli bdělí: *»A mnozí falešní proroci povstanou, a svedou mnohé. ... Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak aby v blud uvedli, (by možné bylo,) také i vyvolené.«* Vlna příboje svodů se zvedá do stále větší výše. Četné knihy (aby byla uvedena jedna z nejznámějších, tak např. Keller: *»Co ještě včera platilo za div«*), úspěch Uri Gellera a jiných magických divotvůrců a také pojednání o těchto věcech, které se objevují v masových sdělovacích prostředcích, svědčí o silách a proudech této doby a o aktuálnosti okultních jevů. Parapsychologie usiluje o to, aby se tyto jevy osvětlily vědeckými metodami.

Mnoho lidí se dnes už nenechává vést Božími příkázáními. Nezařizují si více svůj život podle textů bible, nýbrž jednají pod mimobiblickými vlivy. *»Problém tohoto světa spočívá v tom, že existuje mnoho definic pravdy, že je tolik všeléků, které mají pomoci světu v jeho nouzi. Ale křesťan ví, že není pod nebem žádné jiné jméno, prostřednictvím kterého bychom mohli být zachráněni, jedině jméno Ježíš (Sk. 4,12). Existuje jen jedna pravda, totiž pravda zjeveného Božího slova.«* (63)

Moderní člověk však již v Boží slovo nevěří. Ve velkém rozsahu ztratil vazbu na Boha a Jeho příkázání. Odsunuje tato příkázání stranou a hledá náhradu v tajuplných, okultních, magických věcech. Takto se člověk dostává stále více do léček a klíčků satana. Tak jako satan přiměl první lidi pomocí lichotek a lží k tomu, že uvěřili, že »budou jako Bůh« (1.Moj. 3,5), tak také dnes slibuje požehnání, nové poznatky, nové »oči, aby viděly Boha«.

Člověk se vzpouzí proti Božímu řádu. Pomocí »tajuplných prostředků a ceremonií« se pokouší poznat svět duchů, svět lidí, zvířat i rostlin, jakož i mrtvou hmotu a prostřednictvím mimosmyslových cest je také ovládnout... Proto je magie prapůvodní vzpourou od počátku až dodnes a vrcholem odporu člověka vůči Bohu. Veškeré řeči o nevinných silách přírody a neutrálních praktikách jsou tvář v tvář biblické skutečnosti něčím obłudným.« (68)

Pojem magie má mnoho vrstev... Existuje magie v tom nejširším slova smyslu. Všechno, co člověka oslní, okouzlí, a také vše nevysvětlitelné, zavánějící božskými přísliby, fluidum je možno nazývat magickým.

»Magická kůže« přitahuje miliony diváků na fotbalovém hřišti... Existuje také magie náboženství, když se člověku stane církevní ceremonie, svíč-

ky, kadidlo, krásné obrazy svatých, sakrální umění důležitějšími než osobní spojení s Bohem. Náladová pobožnost nás může odvést od podstaty. Dále existuje magie, která představuje jen formu zábavy. V jednotlivých zemích dokonce existují magické kroužky, společenství mužů nebo skupiny, které sestavují zábavné programy. Triky nejsou žádnou magií...

Třetí formou magie je mastičkářství. Také zde nemáme žádnou pravou magii, nýbrž oklamávání a podvádění lidí...

Když jsme si takto vyjmenovali všechny ty podřády a vedlejší formy magie, pak se dostáváme k pravé formě magie, která je biblí zavržována, k umění zaklínání, kouzelnictví, ďábelskému umění. Poslyšme několik varování Písma svatého.

Micheáš 5,12: »*Pán hovoří: vyplením též kouzelníky, kteří jsou u tebe...*«

2. Mojž. 22,18: »*Čarodějníci nenecháš na živu.*«

Jeremiáš 27,9: »*..neposlouchejte kouzelníků svých...*«

Malachiáš 3,5: »*Bůh praví: ..přikročím s pomstou a budu rychlým svědkem proti kouzelníkům...*« (69)

Co se rozumí pod pojmem magie? Je to definováno následujícím způsobem: »Magie je po tisíciletí podnikaný pokus člověka, aby sám sebe povýšil a zaujal ono místo, které je vyhrazeno Bohu.«

Dále o tom čteme: »Překračování hranic oblasti okultního kouzelnictví, předpovídání a magické ovládnání světa a přírody je v první řadě hříchem proti Bohu a jeho příkázáním. Zde nehrají rozhodující roli technika, občanská etika a morálka. Tyto hranice nejsou sřezány ani policií nebo hraniční ochranou.

Člověk se domnívá, že si zde může nepozorovaně svobodně zahrávat. A přece, kdo ve válce, a to ať již ze zvědavosti nebo z »žertu«, přeběhne do nepřátelského postavení, je buď zajat nebo ho to stojí život.

Před člověkem se otevírají okultní zdroje poznání, když ten, jako kdysi Eva, naslouchá hlasu hada (dábla). Člověk se stává vědoucím, dostane se mu šestého smyslu a může se zaskvět svými schopnostmi, nebo může dokonce získat peníze. Není nutné studovat přírodní vědy, technické obory nebo medicínu. Na tyto »školské vědomosti« povzneseně pohlíží svrchu a pyšní se nadsmyslovými poznatky a netušenými možnostmi, jak ovládat přírodu.

Překročení hranic v oblasti magie je proviněním před Bohem. Má za důsledek zajetí v zemi nepřítele. Člověk ztrácí svou svobodu. Stane se svázaným ve svých schopnostech

Člověk se vzpouzí proti Božímu řádu. Pomocí »tajuplných prostředků a ceremonií« se pokouší poznat svět duchů, svět lidí, zvířat i rostlin, jakož i mrtvou hmotu a prostřednictvím mimosmyslových cest je také ovládnout.

přemýšlení a ve svém praktickém jednání.(148)

Známe také pohansko-magické zvyky v katolické církvi. »Podle katolického pojetí nemáme pouze vzývat svaté a důvěřovat jejich přimlívám, nýbrž také mít s nimi společenství a důvěrně se s nimi stýkat. V mystickém těle Krista by snad měly být hranice mezi tímto světem a záhrobím, ale tyto hranice nejsou žádnou dělicí zdí, takže vztahy mezi tímto a oním světem jsou velmi úzké a výměna otázek a proseb, odpovědí a pomoci proudí stále sem a tam. Zde se blíží uctívání svatých (čímž se stýkáme s někým, kdo zemřel) povážlivě k oblasti spiritismu.

Vzdor veškeré dogmatické ohraničenosti neodmítla katolická církev pohanská náboženství a jejich učení... Nesmíme - takto je argumentováno – postavit nekřesťanská náboženství na roveň světa, který je Bohu nepřátelský... Otevřenost vůči nekřesťanským učení se také ukazuje ve spojení katolicismu s řeckou filozofií... Žijeme v době, kdy narůstá promíchávání víry a náboženství (synkretismus), což má charakter doby konce dějin ... Čím více se smísí toto pohanství, které popírá božské synovství Krista s křesťanstvím, tím více se bude vzdalovat od lidstva Duch Boží, který se nemůže spojit s ničím falešným. Mystický kult Marie je taktéž charakterizován démonickými vlivy... Od konce 7. století nastalo zcela nebiblické uctívání a zbožňování Marie ... Kult Marie je protibožský a nebezpečný. (95)

Brockhausův naučný slovník pod heslem magie praví: »Magie (řecky) – kouzelnictví; údajná schopnost podrobit si v službu nadpřirozené síly po-

mocí určitých způsobů jednání, znaků a formulí, a takto s jejich pomocí ovlivnit pozemské dění. Při škodlivém vlivu se hovoří o černé, při užitečném vlivu o bílé magii.«

Bílá magie jsou okultní praktiky, které jsou zastřeny zbožným pláštíkem, neboť víme, že satan se může také proměnit v anděla světla. Aby mohl zůstat nepoznán, maskuje se. Prchá před pravdou! Protikladem k bílé magii je magie černá, která se zřiká jakéhokoliv maskování. Přímo jsou vzývána jména ďábla a démonických sil, jak se to děje třeba v oblasti spiritismu, kde se lidé obracejí ke zlým duchům a dotazují se mrtvých.

U bílé magie se jedná – viděno z pohledu Božího slova – o »nečisté metody a praktiky, které mají zbožný nátěr a jsou maskovány jako zdánlivě čisté a jako takové jsou vychvalovány.«

Co znamená bílá magie, to ukázal Blatter na velmi rozšířené a nevině vypadající knize »Zdraví z Boží lékárny« Marie Trebenové, v níž píše: »V této knížce se jedná o sbírku návodů a receptů, jak zhotovit rostlinné léčebné prostředky pro dny zdraví i nemoci.« Výroky samotné paní Trebenové jasně poukazují na to, že provozuje bílou magii. O zdrojích a původu svých poznatků sama říká: »Má matka zemřela na Hromnice v r. 1961 a od té doby mám určitý pocit, že je to ona, která mne hlouběji uvádí do oblasti léčivých prostředků. (Klasické pro duši, mající předpoklady, aby se stala médiem!) Čas od času mám pocit, jako by mne vedla vyšší moc a jakoby především Marie, pomocnice nemocných, mi ukazovala bezpečnou cestu. Důvěra v Marii, naši nebe-

skou matku, její uctívání a modlitba před úctyhodným obrazem Marie, který se dostal zvláštním způsobem do mého vlastnictví, to pokaždé pomohlo v pochybnostech, když jsem hledala léčivé byliny.«

Marie Trebenová staví své dílo pod »požehnání velkého Paracelsa.« Dnes prožívá dílo Paracelsa pravou renesancí. Kdo se přiznává k Paracelsovi a odvolává se na něho ve svých vlastních pracích, přiznává více méně zjevně svou sympatii k bílé magii.

Dle názoru Franze Hartmanna se Paracelsus důvěrně seznámil s indickými tajemnými vědami. V Cařihradu se stýkal s tenkrát proslulým mágem a alchymistou Solomonem Trismosimem. Na základě jeho spisů, které byly nalezeny teprve po jeho smrti, se zabýval mimo alchymie mantikou, astrologií a uměním prodlužovat život.

Dnes stále znovu a znovu zjišťujeme, že věstci, vykladači znamení a spiritisté se se svými »pacienty« modlí, vkládají na ně ruce a jako velcí znalci citují bibli. To není nic jiného než »bílá magie« (12)

Četní výrobci různých zdravotních čajů se plaví na vlně »zpět k přírodě«. Jejich výrobky nejsou vždy tak nevinné, jak se všeobecně soudí. Tzv. přírodní léčivé prostředky se mohou stát tehdy nebezpečné, není-li zaručen sběr bylin člověkem, který věc zná, a totéž platí i o jejich přípravě.

Protože v posledních letech jsou stále více známy vedlejší účinky syntetických léků, objevuje se ve stále větší míře sklon k samoléčení pomocí léčivých bylin nebo jejich přípravků. Tento trend je ještě podněcován v medicínských

koutcích atraktivního tisku a prostřednictvím knih. Výrazným příkladem toho je již zmíněná kniha o bylinách »Zdraví z Boží lékárny«, která dosáhla netušeně velkého nákladu. V této knížce popisuje autorka četné léčivé byliny a dává rady, u kterých nemocí je jich třeba použít. Dle Marie Trebenové se dají vyléčit i taková onemocnění, jako jsou rakovina, cirhóza jater a leukémie.

Zde se musí vlastně každému křesťanu otevřít oči! Když například paní Trebenová zapůsobí dojmem, že by bylo možno pomocí léčivých bylin vyléčit všechny nemoci a - jak bylo řečeno - dokonce i rakovinu, pak by všichni lékaři měli být »považováni nezodpovědnými«, když by neléčili nemocného rakovinou řebříčkem a kořenem puškvorce a naopak jej nechali zemřít.

»Rostlinné »léčebné prostředky« jsou v podstatě stvořeny Bohem; obsahují průkazně léčivé účinné látky a jsou po stránce terapeutické velmi užitečné, takže i v moderní medicíně představují asi jednu třetinu léčiv.« (207)

Také mnohý přesvědčený vysokoškolsky vzdělaný zdravotník neodmítne, např. při projevech lehké nespavosti nebo stavech duševní rozlady, kozlík, chmel nebo třezalku. Ve vztahu k fytofarmakům (léčivům rostlinného původu) je však třeba uvést, že i tyto čistě rostlinné, přírodovědnou medicínou používané léky, mohou mít také škodlivé vedlejší účinky. Tak bychom měli být opatrní při samoléčitelství pomocí vychvalovaných léčivých bylin.

Jak již bylo zmíněno, vyzývá paní Trebenová mrtvé, například svou

matku a »milou pramáti« Marii. Co si máme myslet o vyzvání mrtvých, o tom čteme v 5. Mojž. 18,9-12. »Když vejdeš do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dává tobě, neuč se činit podle ohavnosti národů těch. Nebude nalezen v tobě, kdož by vedl syna svého aneb dceru svou skrz oheň, ani věštec, ani planětník, ani čarodějník, ani kouzelník. Ani losník, ani zaklínač, ani hadač, ani černokněžník. Nebo ohavnost jest Hospodinu, kdožkoli činí to, a pro takové ohavnosti Hospodin Bůh tvůj vymítá je od tváře své.« Žel, ono pochybné pozadí knihy Marie Trebenové není známé a často není bráno vážně. Jinak by tato kniha nenašla přístup do tolika křesťanských domovů. ■

Manfred Heide, *Bludné cesty ke zdraví*. Vydal Jupos Ostrava

HLAS V ŘEČI A ZPĚVU (Uplatnění hlasu v řeči a při zpěvu)

Kap. 1 – Dar nebes

Nejvyšší trvalé požehnání – Schopnost řeči je nadání, které by mělo být pilně rozvíjeno. Ze všech darů, které jsme obdrželi od Boha, žádný nemá schopnost být větším požehnáním. Hlasem přesvědčujeme a přemlouváme, hlasem přednášíme modlitbu, též chválíme Boha, také vypravujeme druhým o Spasitelově lásce. Jak je proto důležité, rozvíjet a cvičit jej tak, aby byl co nejpůsobivější.

Hlas a řeč, božské dary – Hlas a řeč (Col 3:35) jsou dary Boha. Jsou-li správně používány, mohou být Božím nástrojem. Slova znamenají velmi mnoho. Mohou vyjadřovat lásku, úctu a oddanost k Bohu, ale také nenávisť či pomstu. Slova prozrazují pocity srdce. Mohou být vůní života k životu nebo k smrti. Jazyk je nástrojem požehnání nebo nástrojem špatnosti. (3 BC 1159)

Schopnost sdělovat vědomosti – Můžeme mít vědomosti, avšak pokud se nedovedeme správně vyjádřit, naše práce bude neúspěšná.¹⁴⁾ Jestliže nedovedeme své myšlenky formulovat patřičnými slovy, k čemu je nám pak naše vzdělání? Vědomosti nám nebudou k velkému prospěchu, pokud nebudeme rozvíjet dar řeči; avšak slova mají podivuhodnou moc, jsou-li pronášena moudře a způsobem, který vzbuzuje respekt. (6T 380)

Dojem hlubokého pocitu a patosu – I když

někdo může mít veliké vědomosti, nebudou mu k ničemu, jestliže nebude schopen sdělit je druhým. Nechť patos našeho hlasu může vyjádřit hluboké pocity a zapůsobit na srdce. – (7T 268)

Posvátá důvěra – Dar řeči je cenné nadání. Nikdy tímto darem nepohrdej. Děkuj Bohu, že ti jej svěřil. Je to skvělý dar, který by měl být zbožňován, vyzvedán a rozvíjen. Hlas, jako svěšená důvěra, by měl být používán k uctívání Boha. Nikdy by neměla být pronášena hrubá, špinavá nebo obviňující slova. Řeč má sloužit ke hlásání Kristova evangelia.

Darem řeči máme sdělovat pravdu, když k tomu máme příležitost. Řeč je používána v Boží službě; ale i tento dar může být nevhodně zneužíván. Jsou promlouvána slova, jež způsobují velkou škodu. Kristus prohlásil: „Ale pravím vám, že z každého slova prázdného, kteráž mluvíti budou lidé, vydadí počet v den soudný. Nebo z slov svých spravedliv budeš, a z řeči svých budeš odsouzen.“ (Mat. 12:36, 37) (MS 21, 1899)

Moc Ducha svatého při zušlechťování řeči¹⁵⁾ – Nabádej všechny, aby mluvili jedno-duše, čistě a kultivovaně. *Řeč, výslovnost a hlas* – zušlechťuj tyto dary, ne podle vzoru velkých řečníků světa, ale mocí Ducha svatého. – (Lt 83)

Odvaha, povzbuzení a naděje – Vypravuj o Ježíšově dobrotě a lásce. Ty a já jsme ujiš-

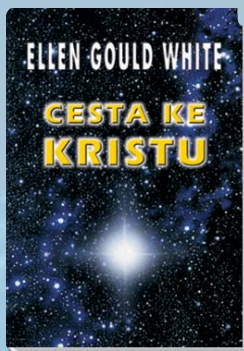
tění požehnáním řeči, která je darem velké ceny. Má být použita k vyprávění o těch věcech, které rozněčují lásku k Ježíšovi. Mluvme o Jeho milosti, o dobrotivých slovech, která promlouval, aby povzbudil a potěšil, aby přinesl naději, lásku a radost do našich srdcí... Necht' jsou zbývající léta našeho života prozářena slovy, která přinášejí povzbuzení, odvahu a naději. Nepřítel chce vrhnout stín mezi Krista a naše duše. Svádí nás, abychom se vyjadřovali pochybovačně a nevěrohodně. A když nás napadají nepřijemné myšlenky, snažme se je nevyjadřít. Mluvme pravdu. Hovořme o milosti našeho Pána a Spasitele, o Jeho lásce a dobrotě, o kráse Jeho charakteru. Necht' se stane přirozeným, že ze rtů budou plynout vzácné, inspiřující myšlenky. – (Lt 14, 1900)

Proměna jazyka – Jazyk je nepoddajný úd, ale nemusí tomu tak být. Může být proměněn, neboť dar řeči je velmi vzácným darem. Kristus je vždy ochoten rozdělit se o své bohatství. My bychom měli shromažďovat poklady, které od něj přicházejí; což se bude projevovat i v naší mluvě. – (6T 173, 174)¹⁶⁾

Prostředky při podporování Jeho království – Řeč je dar, a může být použita buď k uctění nebo zneuctění Boha. My jsme zodpovědní za používání našeho daru řeči... Dar řeči, paměti, majetku, to všechno má být soustředěno na oslavení Boha, na rozvoj Jeho království. – (Lt 44, 1900)

Ukázka z knihy E. G. White: HLAS V ŘEČI A ZPĚVU (VSS)

K tisku připravuje Duotisk (viz inzerát na poslední stránce tohoto časopisu)

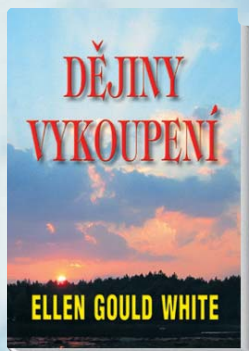
Ellen Gould White CESTA KE KRISTU

Jedinečná kniha, která se velmi citelně dotkne srdce mnoha lidí. Ukazuje Ježíše jako jediného, jenž dovede plně uspokojit naši duchovní potřebu a také usměrňuje cestu pochybujícího a tápajícího člověka.

Tato knížka vede čtenáře krok za krokem křesťanským životem k plnému štěstí. Každý v ní najde návod, jak získat

ušlechtilý charakter a vyrovnanou povahu.

53 Kč

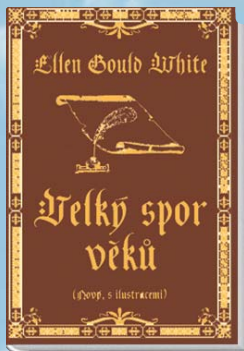

Ellen Gould White DĚJINY VYKOUPENÍ

Kniha velmi poutavým způsobem vysvětluje věc složitého konfliktu mezi dobrem a zlem. Tento konflikt znikl ve chvíli pádu Lucifera v nebi a člověka na zemi a bude trvat během celé doby zkoušky až do chvíle návratu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista, založení jeho království a obnovení země. Ve zkrácené formě 5 dílů série Drama věků

se zde nacházejí všechna témata křesťanského života.

99 Kč

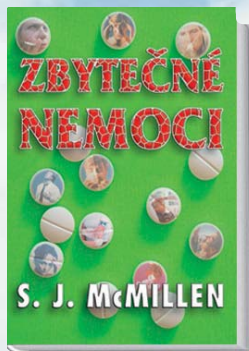

Ellen Gould White VELKÝ SPOR VĚKŮ (s ilustracemi)

Tato kniha nenapodobitelným způsobem popisuje světové události a jejich milníky, klíčové okamžiky historie ve světle prorockého vidění od vzpoury ve vesmíru po závěrečné dějství tohoto dramatu. Toto vydání je obohaceno bohatou obrazovou přílohou, která

podtrhuje dobu, do které je děj knihy zasazen. Její klíčový význam pro dnešní dobu ocení každý pozorný čtenář.

350 Kč

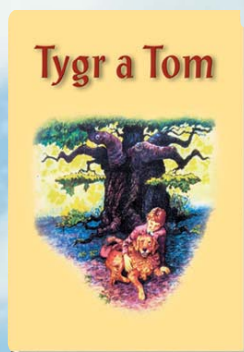

S. J. McMullen ZBYTEČNÉ NEMOCI

Chcete se zbavit strachu, smutku, nenávisť, neklidu, bolesti hlavy a vysokého krevního tlaku bez potřeby nadbytečného množství medikamentů? Vlastnili byste rádi „pokoř“ a „klid“? Zajímají Vás rady, které přicházejí od „pravého“ lékaře a které nás chrání před infekčními chorobami, rakovinou a mnohými dalšími nemocemi, které

mají smrtelný průběh a které se přes veškerý úspěch moderní medicíny stále udržují, ba i rozšiřují? Potom je tato poutavá kniha pro Vás tím správným lékem.

78 Kč

James E. White TYGR A TOM

Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen a Jamese Whiteových našel cestu téměř do všech amerických sirotčinců.

Co řekli experti o této knize:

„Tento výběr velice pěkných, charakter budujících povídek, je jedním z nejlepších, které znám. Od dob svého dětství jsem ho přečetl mnohokrát.“

(Dr. Raymond S. Moore; odborník pro rodinu a školu.)

Co řekli rodičové o této knize:

„Pro našeho syna jsem vydala za knihy a pedagogické materiály, které budují správný charakter, doslova tisíce dolarů. Žádná kniha neměla takový účinek jako tyto povídky z doby, kdy žily naše babičky.“ (Tracy Mandeville; vyučuje již řadu let své děti doma.)

82 Kč

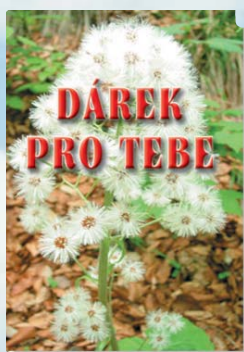

James E. White PŘICHÁZEJÍCÍ KRÁL

Proč žijes? K čemu spěj veškeré dějiny lidstva a jaký je význam a smysl našeho stvoření? Splňují se prorocká slova v oblasti ekologie, politiky či morálky lidstva? Pak je tato kniha ta správná, která ti dá odpověď. Pojednává o faktech minulých i přítomných a ve

světě současných jevů a vývoje naší planety zjišťujeme, z jakou přesností se plní tato prorocká slova.

70 Kč

DÁREK PRO TEBE

Tato kniha nám chce pomoci k dosažení tělesného, duševního a duchovního zdraví. Jelikož je zdraví nedoceneno námi samotnými a nedá se koupit, měli bychom se řídit radami a pokyny, které nám dal náš Stvořitel. On také ví, co je pro nás dobré. Kniha si všímá potřeb lidského těla a je zde i návod, jak o něj pečovat. Navíc zde najdete i mnoho nápadů, jak si zdravě uvařit.

30 Kč

Objednávky na nabízené knihy a CD zasílejte na adresu:

MILAN LATKA, 747 64 Těškovice 61, Tel: 602 77 44 10, e-mail: duotisk@iol.cz.

K ceně bude připočteno poštovné.

Nabízené knihy je možno získat i na CD v digitální podobě spolu s dalšími vybranými knihami **za 480 Kč.**

CD bude také dostupné v rozšířené verzi se všemi vydanými i nevydanými tituly E. G. White, periodiky a dalšími autory (seznam na vyžádání).

480 Kč

Bible

neobyčejná kniha

I. část

MILAN LATKA

Kde najdeme Boží plán na záchranu člověka? V bibli. Co je to za knihu? Bibli nechal napsat Bůh pro lidi. Zabývá se důležitými otázkami tykajícími se nejen života na této zemi. První stránky v bibli popisují stvoření světa, což je pro mnohé čtenáře kamenem úrazu. Snad je to pro některé důvod k odložení bible. O několik stránek dál je zaznamenána zpráva o životě tehdejších lidí, kteří žili téměř 1000 let. V bibli je to tak napsáno. Mnozí si řeknou: »Je to legenda nebo skutečnost?« Při dalším studiu bible narůstá i počet otázek. Abychom si je mohli vysvětlit, musíme se nejdříve s bibli blíže seznámit.

Bible je zvláštní - neobyčejná kniha ... a je škoda, že většina lidí buď o ni vůbec nic neví, nebo na ni mají naprosto zkreslený názor. Existuje všeobecně rozšířený názor, že bible je starou knihou a že její četba je vhodná jen pro staré lidi. Neodsouvají dnes mnozí lidé bibli, protože se domnívají, že tato kniha patří mezi památky, pro které je vhodné místo jen v muzeu a památníku písemnictví? Mezi čtenáři jsou jistě i takoví, kteří se na bibli dívají nejenom jako na knihu starou, ale zastaralou.

Lidé mají na bibli různé názory. Pro většinu je to jakási modlitební nebo liturgická kniha. Jiní pro ni mají vyhraněné místo ve světové literatuře a řadí ji mezi nejstarší díla písemnictví. Toto místo bibli pochopitelně náleží, protože rozhodně patří mezi poklady světové literatury. A protože bible obsahuje i spolehlivé historické údaje, obracejí se k ní badatelé jako ke zdroji historických informací. Hodnověrnost biblických historických údajů a její nadčasovost potvrdily v posledních desetiletích významné archeologické nálezy.

V neposlední řadě je možno se zmínit o znamenitých občanských a morálních zákonech a zásadách, které v bibli nacházíme. K nim se po staletí obraceli a čerpali z nich tvůrci novodobých zákonů. A právě proto je tato kniha dokumentem a pra-

menem nejušlechtilějšího mravního života. Všimněte si té knihy: líčí ušlechtilý život, ale líčí i neřesti a hříchy. Ale jak to vše líčí! S jakou mravní opravdovostí! Jaký to duch opravdovosti vane celou knihou! Proto tato kniha působí tak mocně. Uchvacuje srdce, podmaňuje si vůli, strhuje člověka na cestu života, která vede výš a výš. Kdo v této knize se zájmem čte, nemůže než vyrůst v člověka opravdového, žijícího v spravedlnosti a lásce. Je i s podivem, jak mocně působí na výchovu mladých lidí. Z bible mohou mít plný užitek jen ti kdo nečtou, ale studují. Proto bible vedla národy dosud málo vzdělané ke čtení a ke vzdělání a i uprostřed prostého venkovského lidu, nezvyklého čtení, vytvářela Písmáky. Písmo cítí i sociálně. Cítí se slabými, chudými, ukazuje nám v nich naše bratry a sestry, uprostřed zástě a nenávisti všeho druhu pěstuje bratrství a sociální spravedlnost a vede k sociální pomoci.

Přes všechny tyto pozoruhodné skutečnosti, které nám bibli přibližují v lidské rovině, je nutné říci, že se na ni nemůžeme dívat jako na jiné knihy. Křesťané totiž věří - a každý má možnost přesvědčit se, že věří oprávněně - že bible není pouhým kusem literatury. Literaturu tvoří lidé pro lidi. Při vzniku bible byli lidé pouze nástroje - říkáme pisatelé, zatímco autorem je Bůh. Bible se k nám dostala cestou božského zjevení. Bibli nechal pro člověka napsat Bůh. J. A. Komenský: »Národe český a moravský, vlasti milá! Odkazují tobě za dědictví knihu Boží, bibli svatou, kterouž synové moji z původních jazyků do češtiny s pilností velikou uvedli, a Pán Bůh tomu tak požehnal, že málo ještě je národů, kteřížby

tak pravdivě, vlastně i jasně svaté proroky a apoštoly v svém jazyku mluvící slyšeli. Přijmiž to tedy za svůj vlastní klenot, vlasti milá, a užívej toho k slávě Boží a svému dobrému a užitečnému vzdělání!«

Základní informace

1. Bible není vlastně kniha, ale celá knihovna, která obsahuje 66 knih. Starý zákon 39 knih a Nový 27 knih.
2. Bible byla napsána v údobí delším než 1600 let. Vznikala tedy během více než 60 generací.
3. Bibli psalo více než 40 pisatelů, kteří zastupují různé společenské vrstvy: Králové, rolníci, filozofové, rybáři, básníci, státníci, učenci, pastýři aj.
4. Bible lidé psali v různých dobách, na různých místech a v různých situacích a rozpoloženích: Byla psána ve třech světadílech. V Asii, Africe a Evropě. Někteří ji psali na vrcholu radosti a v pohodě, jiní pod tíhou starostí a utrpení.
5. Bible byla psána ve třech původních jazycích: hebrejštiny - jazyk Starého zákona, aramejštiny - nářečí, kterým se mluvilo na Blízkém východě od doby Alexandra Velikého (6. stol. př. Kr. - 4. stol. po Kr.) jen menší pasáže v některých knihách, řečtina - jazyk Nového zákona. V době Ježíšově to byl »světový jazyk«, kterým se mluvilo v celé oblasti Středomoří.
6. Bible je pozoruhodná tím, že předkládá stovky různých témat, ke kterým by bylo možné z lidského hlediska zaujmout různé postoje a vyslovit k nim protikladné názory. Pisatelé biblických knih - od Genesis až po Zjevení - však s naprostou jednotou řeší ústřední téma celého Písma: Boží plán záchrany člověka.

7. Bible je jedinečná svou nezničitelností. Není jiná kniha, která by byla na jedné straně tolik milována a na druhé straně tak nenáviděna a pronásledována. Vždy měla odpůrce a nepřátele, kteří na ni marně útočili. Kolik hranic pro ni bylo připraveno. Nepřátelé však zemřeli, plameny hranic uhasly a bible žije dál - a je bez nadsázky nejrozšířenější knihou na světě.

8. Bible je jedinečná v množství překladů jejího textu. Byla první knihou, která kdy byla přeložena do jiného jazyka: kolem roku 250 před Kr. byl pořízen první řecký překlad z hebrejštiny do řečtiny. Nazývá se Septuaginta. Od té doby byla přeložena buď celá nebo její části do téměř 1400 jazyků a nářečí.

9. Také v počtu nákladů se bibli nevyrovná žádná jiná kniha. Sotva by někdo spočítal, kolikrát byla vytištěna od jejího prvního tištěného vydání Gutenbergem v roce 1456.

10. Jedinečnost bible v jejím vlivu. Je obtížné postihnout dalekosáhlou jejího vlivu. Ovlivnila sociální život a výchovu (Komenský), ovlivnila filozofii, malířství, hudbu, literaturu, sochařství, právo, písmo, řeč i spisovný jazyk... Její vliv se však nejmódněji projevuje na životě lidí.

Vznik bible - Starý zákon

Samotný název »bible« je odvozen od řeckého slova »biblia«, což v překladu znamená »knihy«. Starý zákon je sbírkou 39 knih, které byly sepsány různými pisateli v údobí dlouhém asi 1100 let. (od r. 1500 př. Kr. do roku 400 r. př. Kr.) Prvním pisatelem byl Mojžíš, posledním Malachiáš. Nejstarší knihou je kniha Jobova. A jako se dějiny Starého

zákonu dělí na různé etapy, tak můžeme v jednotlivých etapách sledovat vznik různých biblických knih. Nejstarší údobí starozákonních dějin nazýváme údobím patriarchálním. Archeologické nálezy potvrzují, že již v této době lidé znali písmo. My ovšem nemáme zprávy o tom, že by v této době vznikly některé části bible. Nejstarší zprávy bible byly předávány ústně a správnost jejich tradování byla přísně strážena. Opravdu zde není důvod k pochybnostem o jejich spolehlivosti, protože lidská paměť na nižších kulturních stupních reprodukovala zprávy přesněji než nerozvinuté písmo.

Z Abrahamovy doby máme již nezvratné a archeologicky potvrzené doklady o tom, že lidé znali a užívali písmo. (Jedním z dokladů je např. Chamurabiho zákoník). Dále je zde doba Mojžíšova, kdy písmo již bylo všeobecně používáno. Samotnému Mojžíšovi se dostalo nejlepšího egyptského vzdělání. Mojžíš je pisatelem prvních pěti knih bible - s výjimkou posledních kapitol páté knihy Mojžíšovy. Z této doby máme již zprávy o tom, že Mojžíšovy spisy byly nazývány »knihami Božího zákona«, a také nacházíme zmínky o tom, že tyto jeho knihy byly dále opisovány a že po Mojžíšovi tyto knihy dopisoval Jozue. Potom následovala doba soudců, kdy »svatá Písma« - jak už se tyto spisy nazývaly - jsou rozšířena o další záznamy. Doba Davidova a Šalomounova je poznamenána především rozvojem historické a poetické literatury. Vznikají celé sbírky žalmů a přísloví. Téměř polovinu ze 150 biblických žalmů napsal král David. Šalomounova přísloví sbírali a opisovali Ezechiášovi muži - jak jsou v

závěru knihy Přísloví nazváni. Více než polovina starozákonních knih byla sepsána v osmém až pátém století před Kristem. Bylo to tedy v době rozděleného království a po babylónském zajetí. Tuto etapu nazýváme dobou proroků.

Do sbírky Písem významně přispěli i dva proroci, kteří žili v době babylónského exilu - Daniel a Ezechiel. Sám Daniel podává svědectví, že jeho vrstevník Jeremiáš napsal Boží proroctví a že ho Daniel dobře znal a jeho knihu studoval. Daniel také plně uznával autoritu Mojžíšových knih, které pokládal za svaté a závazné.

Mezi poslední pisatele starozákonních knih se řadili Ezdráš, Nehemiáš, Aggeus, Zachariáš a Malachiáš. Právě Ezdráš je vynikající postavou poexilní doby. Je nejenom pisatelem knihy, která nese jeho jméno, ale podílel se i na sepsání knihy Nehemiášovy a snad i Ester. A byl to právě Ezdráš, kdo se spolu s Nehemiášem podílel na sebrání záznamů do historických knih Paralipomenon.

Pro dokreslení celkového pohledu na Starý zákon je dobré zmínit se ještě o jazycích, ve kterých byly jeho knihy sepsány. Kromě několika krátkých oddílů byl SZ v původním znění sepsán v hebrejštině. Je to větev velké skupiny starých semitských jazyků, kterými se v dávné době mluvilo v Mezopotámii, Sýrii, Palestině a Arábii. - Druhý jazyk, který se na několika krátkých místech ve SZ objevuje je aramejšтина. Je to v podstatě lidový jazyk - nářečí, který začali židé užívat po babylónském zajetí. V té době hebrejšтина v obecné mluvě zcela ustoupila a její místo nahradila právě aramejšтина, takže hebrejšтина se stala jazykem pouze bohoslužebným.

Z několika míst v bibli víme, že židé rozdělovali inspirované spisy SZ - které nazývali PÍSMÁ - na tři části:

- (1) nejstarší knihy - jejich základ tvoří Mojžíšovy spisy - nazývali **zákon**,
- (2) dále to byla skupina knih nesoucí název **proroci**
- (3) do další skupiny patří písně - žalmy a **knihy poetické**. Proto se tato skupina nazývá žalmy. ■

Pokračování v příštím čísle.

Průvodce výstavou *Česká bible*, vydal Duotisk

» Malé hříchy«

ELLEN G. WHITE

Foto: Hemera

Když jsem se připravovala na cestu do Evropy, dostalo se mi do rukou několik kusů vlněného oblečení, které se mi mohly hodit na cestě. Na první pohled se zdály být v pořádku. Když jsem je rozložila a u světla si je dobře prohlédla, objevila jsem prokousané díry od molů. Kdybych věci dobře neprohlédla, neobjevila bych jejich dílo zkázy. Moli jsou docela malé, snadno se přehlédnou, ale stopy jejich přítomnosti jsou zjevné! Zkáza, kterou provedou v kožešině nebo ve vlně dokazuje, jak pilně pracují, i když skrytě a nepozorovaně.

Toto nepozorovaně prováděné dílo zkázy, mi připomíná některé lidi z našeho okruhu známých. Jak často jsme již byli zklamání a naplnění bolesti, protože lidé, o kterých jsme měli dobré mínění, najednou neočekávaně udělali něco, co ukázalo jejich pravou podstatu. Jejich skutečný charakter, který se doposud neprojevil, se ukázal v pravém světle !

Když jejich charakter prohlížíme ve světle bible, podobá se moly zničenému oblečení. Rozložíme-li ho, vidíme to, co bylo ukryto a kde již dlouho působí ničivé dílo. Takoví lidé působí velice zbožným dojmem, ale jejich zdánlivě »malé hříchy« se hluboce zakously do tkáně jejich charakterů. To, co při povrchním pohledu vypadá dobře, je ve skutečnosti nevzhledné a odporné! Kdyby tito lidé viděli, kam je zavede falešná cesta po které se vydali, zhroutil by se stejně jako

Bát se Boha je počátkem moudrosti.

se zhrozil Hazael, kterému Eli-zeus prorokoval jak zle a ukrutně se zachová. Jak reagoval Hazael: *»...což je služebník tvůj pes, aby učinili mohl věc tak velice strašnou?«* (2. Král 8, 13) *» Malé hříchy«* se stávají zvykem a svedou srdce do záhuby. Dlouho zůstanou nepozorovány, ale později vyjdou na světlo.

Charakter se stále vyvíjí. Jak rychle se u dětí a mládeže vytváří zvyk? Zvyky (charakter), které si na této zemi vypěstujete, vás budou doprovázet i na Nové zemi. Charakter vytváří celá řada přijatých principů a způsobů jednání. Nikdo se nestane ze dne na den zatvrzelým hříšníkem bez srdce, jako byl Izrael. Můžete potřebovat čas, aby mohl ve tmě provést své ničivé dílo. Stejně tak potřebuje čas dítě nebo mladistvý, aby se dobře a jistě cítil na cestě výmluv, na cestě hříchu, po které se tajně ubírá. Jeden dobrý nebo špatný skutek přece charakter náhle nemění. Ale myšlenky a pocity, kterým dáváme znovu a znovu prostor, připraví půdu pro odpovídající jednání a činy. Jedina sklenice vína může svěst k závislosti na alkoholu. Překonat tento návyk je velice těžké.

Také nečestnost, krádež a vražda měly začátek v srdci. Milé děti a mladí lidé, co jste udělali jednou, je podruhé daleko snazší. Chraňte se vstoupit na falešnou cestu. Dejte pozor, abyste se nedali svěst špatnou cestou! Jestliže budete stavět základy svého charakteru na čistém a spravedlivém životě a budete-li hledat pomoc a sílu u Boha, váš charakter nebude jako oblečení rozežrané moly, ale bude pevný a stálý.

Bát se Boha je počátkem moudrosti. Jste-li opravdu Božím dítětem, máte podíl na Jeho božské podstatě, a jste uchráněni před zkažeností žádostivosti světa. Musíte utéci před zlem, protože zlo skutečně existuje. Bůh dal lidem schopnosti, které pokud jsou správně použity, přispívají k lidskému štěstí. Nechte, abyste využívali svých schopností ke své záhubě.

Jestliže zodpovědně splníte své malé povinnosti, pak dosáhnete silného a vyváženého charakteru. Milí, mladí lidé, važte pečlivě svá slova. Chcete zhodnotit kvalitu svého charakteru? Zkoumejte své chování, myšlení a city, svědomi-

tost a ohleduplnost ve světle každodenních maličkostí.

Pokud žijeme dostává se nám každodenní milosti. Jestliže ji využijeme, můžeme Bohem darované schopnosti použít k požehnání druhým. Tím také prokazujeme sami sobě dobro, aniž bychom mysleli na sebe. Zdánlivě bezvýznamné situace se často ukážou jako pramen požehnání pro lidi věrně zásadám, pro které se stalo zvykem konat dobro, protože tak je to správné.

Usilujte o dokonalý charakter a konejte všechno k Boží cti. Je jedno, zda to lidé ohodnotí nebo ne. Patříte přece Bohu, protože On zaplatil za vaše vykoupení životem svého syna. Buďte mu věrní nejen v maličkostech ale i ve velkých věcech. Učte se mluvit pravdu a také podle ní žít. Své myšlenky a pocity podříďte Bohu! Když se necháte vést Jeho milostí, budete konat mnoho malých a láskyplných skutků. Splňte úkoly, které od vás čekají vaší bližní. Ať váš život a charakter vyzařují tolik slunečních paprsků, kolik je to jen možné! Velkoryse rozdávejte dary lásky a požehnání na cestě životem. Tak budou vaše živé skutky žít věčně. Vaše životní dílo bude zapsáno v nebi a tam bude věčně žít, protože je vzácné v Božích očích. ■

Aouth Instructor,
15. prosince 1886.

Chcete zhodnotit kvalitu svého charakteru? Zkoumejte své chování, myšlení a city svědomitost a ohleduplnost ve světle každodenních maličkostí.

VÝZVA VŠEM

REDAKCE

Všude se mluví o šťastné budoucnosti. Věda dělá velké pokroky. Pomáhá vítězit nad nemocemi a usnadňuje nám život. Církev mluví o tisícileté říši... Mír pro všechny lidi na celém světě. A jaká je skutečnost?

Kam se podíváte, tam panuje válka, hlad, vyhnanství, pronásledování a strach z budoucnosti. Vědci zasahují do lidské existence tím, že začínají manipulovat s dědičnou substancí. Potraviny jsou geneticky měněny a nikdo zatím nezjistil, jaké to bude mít pro lidstvo následky.

O čem mluví bible? Zná tisíciletou říši míru, umí dát naději pro budoucnost a ukazuje, co lidstvo čeká. Každá stránka bible mluví o jisté budoucnosti! Bible je slovo toho, kdo má vše ve svých rukou. Bůh vše stvořil.

Možná, že si položíte otázku: odkud pochází všechna utrpení a lidská bída? Je Bůh pánem situace?

Stvořitel dal každému člověku svobodnou vůli, aby se člověk mohl rozhodnout, zda chce následovat Boha nebo ne.

Bůh staví před nás dvě cesty a ukazuje cíl.

Jednou cestou je poslušnost a důvěra v Boží slovo. Cílem této cesty je život ve věčné harmonii se vším stvořením.

Druhou cestou je cesta bez Boha. Kdo se na ní nachází, spoléhá výlučně jen na vlastní schopnosti. Tato cesta přináší člověku sebelásku, lakomství, touhu po odplatě a závist, což jsou příčiny

Stvořitel dal každému člověku svobodnou vůli, aby se mohl rozhodnout, zda chce následovat Boha nebo ne.

všech problémů na světě. *»Neboť není rozdíl. Všichni zajisté zhřešili a nemají slávy Boží«,* říká bible v epistoletě apoštola Pavla k Římanům 3,23. Existuje východisko z této viny? Bůh nabízí pomoc v Ježíši Kristu, který chce člověku vzít tento hřích za předpokladu, že se k Němu upřímně obrátíme! Bůh chce, abychom se rozhodli. V bibli je napsáno: *»Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.«* (Jan 3,16) Toto evangelium je skrze Zjevení apoš. Jana určeno všem lidem žijícím na zemi. Čtème následující verše, které jsou rozhodující pro naši budoucnost.

Zjevení Janovo 14;

6 I viděl jsem jiného anděla letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, jenž bydlí na zemi, a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu,

7 Řkocího velikým hlasem: Bojte se Boha, a vzdejte jemu chválu, neboť přišla hodina soudu jeho; a klanějte se tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod.

8 A jiný anděl letěl za ním, řka: Padl, padl Babylon, město to veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy.

9 A třetí anděl letěl za nimi, právě velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, 10 I tenť také bude píti víno hněvu Božího, víno, pravím, kteréž jest vlitu do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sirou před obličejem andělů svatých a před obličejem Beránka.

11 A dým muk jejich vstoupí na věky věků, a nebudouť míti odpočínutí dnem i nocí ti, kteříž se klanějí šelmě a obrazu jejímu, a jestliže kdo přijme znamení jména jejího.

12 Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají příkázání Božích a víry Ježíšovy.

S tímto textem vyvstane hodně otázek. Například kdo je šelmou? Co je to za znamení? Kdo patří k Babylonu? ...

Jsme připraveni s vámi studovat bibli. Dnes je doba přípravy na příchod Ježíše. Dnes potřebujeme poznání a Ježíšův charakter, abychom obstáli v brzkém rozdělení spravedlivých od nespravedlivých.

Můžete se rozhodnout, kterou z obou jmenovaných cest půjdete a co bude vaším životním cílem.

Ježíš říká u Matouše 24,35: *»Nebe a země pominou, ale slova má nikoli nepomnou.«* ■

Toto téma je dostatečně rozebráno v knize: *Velký spor věků* od E.G.White. Knihu můžete obdržet na naší známé adrese.

D R O B N O S T

Jestliže chceš o druhém něco říci, zeptej se nejdříve sám sebe:

Je to pravda?

Je to něco dobrého?

Je to užitečné?

NAŠÍM ČTENÁŘŮM

Chceme přinášet všem lidem jen pravdu Božího slova, která je silou a mocí ke spasení každému věřícímu. Je to »Boží pravda«, která nejvíce schází lidem a je jí zapotřebí více, než čeholiv jiného.

V dnešní době se rychle rozšiřuje po celém světě Boží slovo — bible — která přináší lidem radost a požehnání, ale v českém národě upadá do zapomnutí. Většina lidí vůbec Boží slovo nezná a naše generace jsou vychovávány v ateistickém duchu.

Úkolem všech, kteří znají Boží slovo je:

- Ukázat lidem krásu Božího slova, odhalovat Hospodinův plán, jehož cílem je naše spasení.
- vést k Ježíši Kristu, jenž uvedl tento plán ve skutečnost.
- Poukazovat na požadavek plnění zjevené Boží vůle v Jeho příkázáních.
- Ukázat na nutnost vystříhat se všeho, co porušuje naše tělo, které je chrámem Ducha Božího.

Toho může dosáhnout každý, kdo ve víře přijme Boží slovo, které je »Pravda« a zároveň síla a moc.

Prosíme každého, komu leží na srdci dílo rozšíření Boží pravdy aby s námi spolupracoval, podpořil nás a připojil se k našim modlitbám s prosbou o Boží požehnání při práci na Božím poli.

Redakce

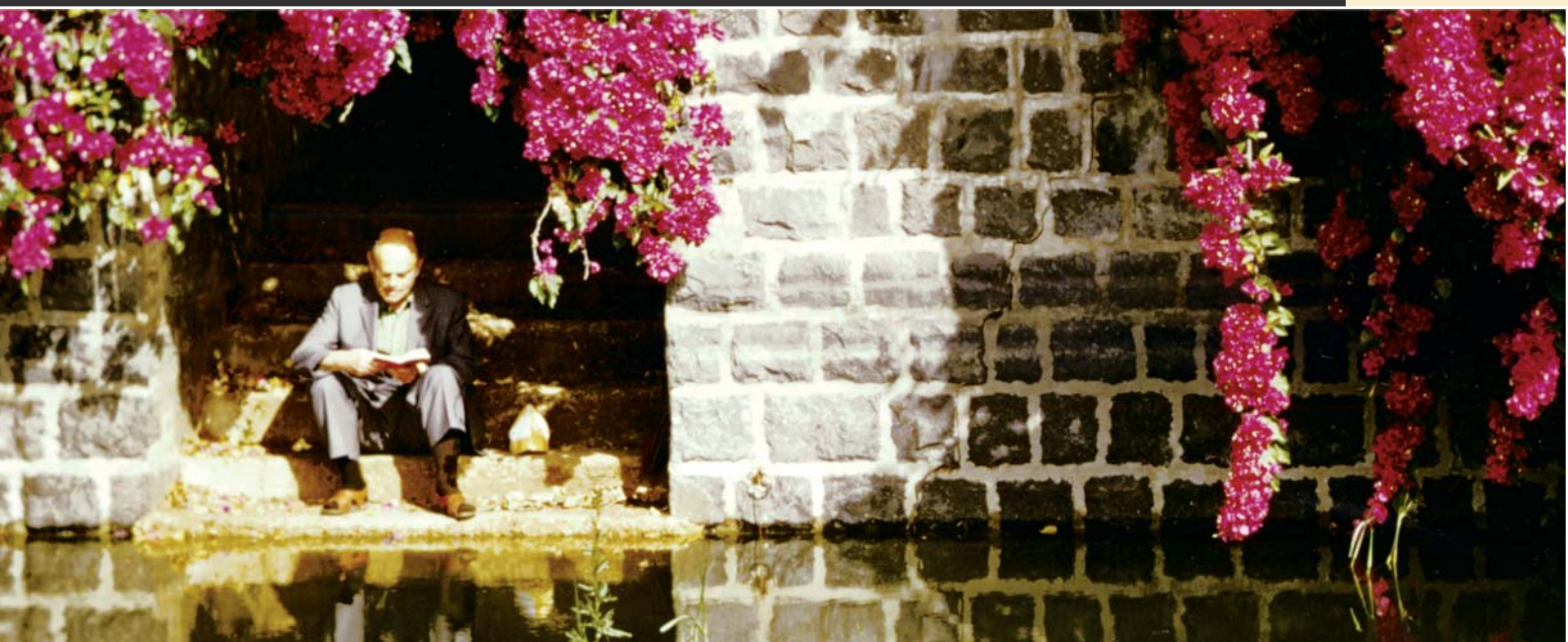

Foto: Friedebert Rosenthal